

TIDSRUM

et tid- og rumlaboratorium

Idéen med laboratoriet er at undersøge og skabe en integreret rum/tid oplevelse, hvori det visuelle og auditive smelter sammen til ét hele, og grænselinjen mellem rum og tid sløres.

"Tid og rum opfattes i dag som dynamiske størrelser hvor hver enkel partikel eller planet har sit eget private tidsmaal, uafhængig af hvor den er, og hvordan den bevæger sig." Citat fra Hawkins Univers Illustreret – Stewen Hawkins 1997.

Vi ønsker at visualisere tiden som den fjerde dimension af rummet, hvor publikums perception af tiden afhænger af deres bevægelse og retning i rummet. Der er uendelig mange historier om rejsen gennem installationen, da folk kan bevæge sig ad enhver mulig vej - som kvantemekanikkens opfattelse af ubestemthedsprincippet og Richard Feynmans teori for sum over historier.

Den perceptionelle del af oplevelsen er inspireret af den fysiske rumtid hvori lyden/lyset symboliserer begivenhedens fremadrettede lyskegle. Hvis en lyd-/lysimpuls udsendet til et bestemt tidspunkt i et bestemt punkt i rummet, vil den som tiden går spredes ud som en kugleflade af lyd/lys, akkurat som de krusninger der spredes sig på overfladen af en dam, når en sten bliver kastet i. De cirkler kaldes den fremadrettede lyskegles begivenhedshorisont, og kun de som er inde i denne lyd-/lyskegle berøres af begivenheden – dermed definerer vejen gennem rummet publikums perception af tiden. Vi tager udgangspunkt i den indre og i den fysiske rejse og dialektikken mellem det objektive og subjektive rum.

Rummet ikklædes et lydteppe bestående af 12 forskellige stykker musik spredt over 12 højttalere - d.v.s. at der altid er tolv samtidig klingende værker, der samler sig som celler til en stor organisme af harmoni. Publikum kan opsøge hver enkel begivenhed og forstå den som enkeltstående fænomen, men samtidig opleve værket ved siden af som komplimenterende i dualitet, enddog hele rummet, der svinger med som et akkompagnerende ocean af stemmer.

I midten af rummet roterer tre spejlinstrumenter – de danner refleksioner af lys og kaster skygge på rummets flader. De tre spejlinstrumenter roterer med hver sin hastighed, hvilket får skygge- og refleksionsmønstrene til at væve sig gennem hinanden og konstant danne nye strukturer og rytmer af lys og skygge i rummet.

Musikken og rummet opleves som hinandens skygger og fagner sig ind i hinanden, så overgangen udviskes. De reagerer kontrasterer og interferer og der opstår på den måde kontrapunkt mellem musikken og rummet. Fra gammel tid har musik og arkitektur været i symbiose og ofte delt de samme idealer for proportioner og harmoni. Musikken fortæller historien om rummet, og rummet fortæller historien om musikken.

Vi vil give publikum et rum for refleksion og fordybelse – en oplevelse der berører alle sanser, hvor publikum selv er hovedpersonen. Ved at give rummet en tid og gøre musikken rumlig rykker vi ved grænsen for opfattelsen at musik og rum. Man er i rummet og rummet er i én.

L. K. Schwanenflügel Piasezky og Anna Aslaug Lund